

LaRouche hylder det fantastiske græske valgs afvisning af Trojkaen – og hvad USA omgående må gøre for at redde nationaløkonomien i USA efter det bankerotte Wall Street.

26. jan. 2015 – Resultaterne af søndagens græske valg, hvor Syriza næsten vandt en jordskredssejr og vil danne ny regering med Uafhængige Grækere og andre partier, var en fantastisk og kraftig afvisning af den morderiske nedskæringspolitik, som Trojkaen har tvunget ned over grækerne.

Da Lyndon LaRouche blev informeret om det græske valg, kaldte han det

»en dybtgående sejr, der kan sikre et skift i hele den europæiske og transatlantiske situation.«

LaRouche bemærkede, at det græske folks stærke udtryk for afvisning af Trojkaens nedskæringsregime var en af flere udviklinger, der hastigt kan bringe det mislykkede eurosistem helt til fald. Han nævnte den schweiziske Nationalbanks nylige beslutning om at koble schweizerfrancen fra euroen, der udløste betydelige tab på derivater i store banker på Wall Street og i London.

Larouche bemærkede, at det græske valg vil få

»en stor virkning på Tyskland. Merkel og kompagni befinder

sig i en vanskelig situation, hvor de giver det udseende af at have Europa under kontrol, men i virkeligheden har de ingen kontrol, og det græske valg beviser det. De vil blive alvorligt rystede og vil ikke være i stand til at lade som om nedskæringspolitikken virker.«

»Det her er fantastisk«, konkluderede LaRouche og tilføjede, at »menneskehedens fjende har lidt skade, og alle burde være glade«.

Ved midnatstid søndag viste de endelige resultater af det græske valg, at Syriza havde fået 36,12 % af stemmerne, hvilket giver dem 149 ud af 300 pladser. Uafhængige Grækere fik 4,69 % af stemmerne, og 13 pladser. De to partier forventes at danne en koalitionsregering med et flertal på 162 pladser.

Alle de europæiske finansministre skal mødes på mandag for at beslutte, hvad de vil gøre, stillet over for de dramatiske resultater af det græske valg, der yderligere miskrediterer ECB-chefen Mario Draghis meddelelse fra torsdag om en billion euro i kvantitativ lempelse til en bailout af de bankerotte, europæiske banker. Grækenlands handling kunne meget vel blive katalysator for en vild flugt mod udgangsdøren, hvor Grækenland, Portugal, Spanien, Irland og endda Italien forlader eurosystemet for at vende tilbage til en suveræn valuta og en anti-nedskæringspolitik.

Følgerne for Wall Street er ligeledes dramatiske. De håbløst bankerotte Wall Street-banker er omtågede af massive tab på derivater, udløst af den schweiziske Nationalbanks pludselige frakobling til euroen. Disse samme banker ligger, sammen med deres modparter i City of London, inde med junkobligationslån til skiferolie- og skifergas-sektoren for mere end 600 mia. dollar, og denne gæld er ved at nedsmelte. Dette kunne meget vel udløse disintegrationen af hele det transatlantiske finanssystem, hvad øjeblik, det skal være.

LaRouche har i de seneste måneder understreget, at nedsmeltningen af Wall Street og [City of] London er den vigtigste, enkeltstående faktor, der driver verden hen imod et potentielt krigsopgør, med anvendelse af atomvåben. Der er et voksende kor af stemmer fra mentalt sunde personer, der tilslutter sig LaRouches advarsler om den voksende fare for en atomar Dommedag. I løbet af weekenden advarede den førende nedrustningsekspert Theodore Postol om den overhængende fare for en atomar udslettelse, og de forhenværende senatorer Sam Nunn og Richard Lugar sluttede sig til de stemmer, der opfordrer til omgående handling for at deeskalere det globale opgør.

Under diskussioner med kolleger søndag fokuserede Lyndon LaRouche på de hasteforanstaltninger, der må indføres for at sætte Wall Street- og London-bankerne under en lovmæssig konkursbehandling, der skal starte med, at man sløjfer al spillegæld. Han fortsatte dernæst med at forklare de forskellige Hamiltonske forholdsregler, der omgående må indføres for atter at få folk i arbejde, der er mening i.

LaRouche forklarede:

»Det vigtige nu er, at vi må have en erklæring, en generel erklæring, der siger, at vi nu ved, at organisationen Wall Street ikke alene er generelt bankerot, men håbløst bankerot. Når derfor Wall Street-pengene, der rent faktisk nu er værdiløse, nu er væk, må vi i stedet indføre en kilde til kredit, som vil blive en statslig kredit, en lovmæssig skabelse af statslig kredit, der bliver en fond, der kan bruges af delstaterne og regeringen til at finansiere skabelse af ny beskæftigelse. Det er spørgsmålet.

Ny beskæftigelse betyder, at man ansætter folk til at gøre ting, de kan udføre, eller kan uddannes til at udføre. For der er nødt til at være en buffer, ved hjælp af hvilken man ikke bare lader regeringen og denne nation kollapse. Man må intervenere omgående og sige: Okay, vi vil påtage os en

gæld. Vi vil påtage os – som USA vil vi påtage os en gæld; det bliver en stor gæld, den bliver ikke overdrevet, men det bliver en stor gæld, fordi vi omgående må få folk i arbejde, og vi må gøre lignede ting omgående. Og det må gøres på basis af et kreditsystem, der er et statsligt kreditsystem.

Vi har noget historie om det her, som Bill Clinton kan respondere på, i det mindste følelsesmæssigt, for det, der skete, da Bill Clinton forlod embedet, var, at hele det her bailout-foretagende, denne vanvittige operation, overtog det hele. Så over en periode, svarende til fire præsident-embedsperioder, har vi ruineret alting. Og det blev ruineret af de folk, der prøvede at ændre USA's politik til at gå imod det, som Bill Clinton havde arbejdet på.

Gå tilbage til det, som Bill Clinton meddelte om sommeren det år, hvor han blev angrebet [1998], hvor han havde en politik, som han støttede mig i at gøre, i at fremlægge, og denne politik kan virke. Og det var Bills idé om, hvordan man skulle organisere, for det russiske system var bankerot, totalt bankerot; og det have en effekt på Europa og alt andet, og idéen var at skabe et genrejsningsprogram baseret på det transatlantiske område, der ville fungere, for at redde økonomien fra det, som Wall Street skabte på det tidspunkt.

Det er, hvad vi må gøre, og vi må gøre det nu. For vi kan ikke bare sidde der uden at have et program af denne art. Det her er totalt bankerot, fuldstændigt, håbløst bankerot. Det vil blive værre i accelererende grad. Vi må have en buffer, en stødpude, og det gamle regeringssystem må påtage sig ansvaret med at skabe denne stødpude. Og formålet er dernæst at sætte folk i arbejde, i produktiv beskæftigelse. Og det må vi have nu.«